

121.

(M. 22./3. 1878, pšched wjeczoram.)

Stóš: Nětk je šo tón džen dołonjal.

Ťak dobre je, šwój wotbucž hrěch,
 Bucz wotrocžk Āhrystuša
 A daloko wot hrěchow wschěch
 Měcž hnadu džěcžatstwa!

2. We hrěchach khód je počny czmy
 A pucz šo njewidži;
 Pšes Āhrysta khód je wješeły,
 Tu khodža we šwětli.

3. We hrěchach jěd a hidženje
 A luta próza je,
 Pšchi Āhrystušu paš wješele
 A woheń luboscže.

4. Hrěch šwojim dawa šmjercž sa šdu,
 D služba žakošna!
 Pój! žiwjenje mašch we Šsynu,
 Tón š Bohom wujedna.

5. D Šbóžniko, cži služicž chzu,
 Ty šy mje wufupiš;
 Wo druhu službu njerodžu,
 Šsyn mje šej wufwoliš.

6. Twój služobnik je šwobodny,
 Wschón jemu spusčcžišch dołh.
 Cži džakuju šo š wutrobu,
 Kiž šy mój hnadny stol.

7. Mój Ānješ šy, Jesom Āhrystch-
 cže, ty,
 Duž praju: twój šym ja.
 Wšmi š šebi mje! Šdžež ty šam šy,
 Twój služobnik bucz ma.

122.

(P. 7./2. 1870.)

Ephes. 1, 4.: „Bóh je naš wufwoliš pšes
 Āhrystuša, přjedy džli šwěta grunt sa-
 loženy bě, šo bychmy šwjecži byli a bjes

poroka pšed nim we luboscži.“ 2 Pětr.
 1, 10.: „Teho dla, lubi bratsja, prózucže
 šo wjele wjazy, šo byšcže wasche powo-
 lanje a wufwolenje twjerde sežinili.“

Stóš: Wot dwanaće šhtundow jena.

My šmy Boži wufwoleni,
 D na šwjate wješele!
 Duž tež nětk we Božim mjeni
 Šakincž Bože khwalenje!

2. Wěcžne mamy wufwolenje,
 Bóh šam naš je wufwoliš,
 Jako šwěta šakoženje
 Šišcže njebě položil.

3. Wufwoliš naš je hnada,
 Niž paš khmanosč, šaklužba;
 Šnada, kiž naš š šebi žada,
 A šebi žada wot šwěta.

4. Šswět je khróbly, šamopaschny,
 Lute hrěchi lubuje,
 Dušam wěrjazym je štraschny,
 Počny wscheje hrosnosčže.

5. My paš buchmy wutorhnjeni
 Š jeho gmejnstwa hrěschneho,
 Tak šo měli wufwjecženi
 We luboscži towarštwo.

6. Āhrystuš tón je našch šnamjo,
 We nim Bóh naš wufwoli,
 Tón naš wša na šwoje ramjo
 W našchch šchcženškej kupjeli.

7. Šakhowajmy wufwolenje
 Bohu tež hacž do kónza!
 Šidžmy šwěta štowaršchenje
 Pšes mój Jesom Āhrystuša!

8. W Božim hnadnym wufwolenju
 Šhodžmy šwjecži pšed Bohom!
 Jeho khwalmy w pokorjenju,
 Ššmy pšed jeho woblicžom!

123.

(M. 18./2. 1879.)

Po šwojim hlošu.

Měr ach tón khowaj šej we wutrobi,
 Měr, kiž šo na nihdy njeshubi cži!